

Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛЯЦЯ

Видається у Сімферополі

№35 (138) Субота, 2 вересня 1995 р.

Ціна 2000 крб.

ПРОБЛЕМИ НАШОГО ШКІЛЬНИЦТВА

На засіданні постійно діючого Круглого столу політичних партій та громадських організацій Криму прийнято звернення до Президента України Леоніда Кучми, комісії Верховної Ради України з питань освіти, науки і культури, міністерства освіти Автономної Республіки Крим Анатолія Содченка.

В ньому, зокрема, говориться: «Звернувшись до вас напередодні нового навчального року нас змусило жахливе становище українського шкільництва в Кримській автономії, яке дедалі погіршується. Це є наслідком байдужості з боку владних структур про проблему української школи та відсутності програм її розвитку в Криму, де немає жодної української школи, а задеклароване створення української школи-піцею на базі середньої школи № 21 Сімферополя не знайшло належної підтримки. Кількість українських класів в школах з російською мовою навчання, які були відкриті завдяки зусиллям громадськості і самоподвижництву окремих людей в умовах перешкод та байдужості адміністрації, зменшується».

Автори звернення пропонують:

створити компетентну парламентсько-урядову комісію для експертного вивчення стану українського шкільництва в Криму;

розробити державну програму розвитку українського шкільництва в Криму і механізм її реалізації, передбачити джерела фінансування, до яких розробки започаткувати наукові сили, кращих учителів та представників громадськості України в Криму;

вжити заходів до створення українських шкіл в кожному місті, районі, при потребі в інших населених пунктах. Допомогти виконання Закону про вивчення державної (української) мови в усіх освітніх закладах Криму. До відкриття українських шкіл тимчасово створювати класи з українською мовою навчання в російських школах;

терміново надати СШ № 21 Сімферополя статусу школи-піцею, забезпечити її окремим приміщенням, укомплектувати кадрами та допомогти в створенні матеріально-технічної бази;

створити сприятливі умови функціонування вже існуючих українських класів в школах з російською мовою навчання, забезпечити їх учителями, навчальними програмами, підручниками, методичними посібниками, наочністю та технічними засобами.

В ПОЛОНІ МИNUВИШНІ?

Сибиряк Валер'ян Куйбішев, більшовик з 16-річного віку, пройшов шлях від молодого революціонера до голови Самарського губкому. Після жовтневого перевороту 1917 року, незважаючи на всі внутрішньовійськові партійні перипетії, не тільки залишився в «партийний макітри», а й невпинно йшов вперед, ставши в 1928 році членом політбюро ЦК, в 1930-му головою Держплану СРСР, а з 1934-го да смерті — головою комісії по радянському контролю і першим заступником голови Раднаркому.

Однак в Криму досьогодні все припорошене товстим шаром комуністичного пілу: існує в закостенілому вигляді відразу 50-х років. Нібито існують у виконавчих структурах влади комісії по передмінуванню і топонімі, але, очевидно, їхні члені мають багато спорідненого з іменами «уківковичніх героїв», тому їх в роботі важко поділити синдромом партійного братерства.

Молоде покоління кримчан, обізнане вже з правдивою історією краю, не може зрозуміти логіків влади, ходячи по вулицях, що носять імена організаторів масових вбивств і депортаций безвинних людей.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Ми, учасники III Конгресу, констатуємо, що вирішенні вищезгаданих проблем нашим урядом не вистачає наполегливості та рішучості в ході двосторонніх україно-російських переговорів. Вони відступають під тиском всіх нових і нових вимог російської держави. Іншої альтернативи тут немає.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Однак в Криму досьогодні все припорошене товстим шаром комуністичного пілу: існує в закостенілому вигляді відразу 50-х років. Нібито існують у виконавчих структурах влади комісії по передмінуванню і топонімі, але, очевидно, їхні члені мають багато спорідненого з іменами «уківковичніх героїв», тому їх в роботі важко поділити синдромом партійного братерства.

Молоде покоління кримчан, обізнане вже з правдивою історією краю, не може зрозуміти логіків влади, ходячи по вулицях, що носять імена організаторів масових вбивств і депортаций безвинних людей.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди виступає вже як логічна наступність пред'явлення вимог до тих владних структур у Севастополі та Криму, які намагаються вийти за межі правового і географічного поля України, свідомо нехтуючи національними інтересами та законами нашої держави.

Маємо великий надії на мерів — депутатів, що прийшли і прийдуть до влади в селах і містах. Вони повинні відновити історичну правду і верховенство людської моралі над буттям. Хоч в піредвиборчих турботах і пірживниках питання відновлення правди

Субота, 2 вересня 1995 р.

ДО 10-их РОКОВИН ВІД ДНЯ ЗАГИБЕЛІ ВАСИЛЯ СТУСА

Як добре те, що смерті
не боюсь я
І не питаю, чи тяжкий мій хрест,
Що вам, лукаві судді, не клонюся
В передчутті недовідомих верств.
Що жив, любив і не набрався
скверни.
Зненависті, прокльону, каляття.
Народе мій! До тебе я ще верну
І в смерті обернуся до життя
Своїм стражденим і незлім
обличчям.
Як син, тобі доземно поклонюсь
І чесно гляну в чесні твої вічі
І в смерті з рідним
краєм поріднюю.

Василь СТУС.

«НАРОДЕ МІЙ, ДО ТЕБЕ Я ЩЕ ВЕРНУ...»

Він — із селян, народився на Вінниччині у 1938 році. Скінчив Донецький педагогічний інститут. Служив у армії. А потім працював викладачем, шахтарем і газетним працівником. Друкувалися почав у 1959 році. П'ять років пізніше, в 1964 році, Василь Стус став аспірантом в Інституті літератури Академії наук УРСР. Одружився, став батьком сина. Здавалося, що всі шляхи і всі дороги перед молодим і талановитим науковцем, поетом відкриті...

4-го вересня 1965 року молодий Орфей України разом з Вічеславом Чорноволом прилучився до тоді ще такого ж відважного, як і вони, Івана Дзибоя, який в кінському кінотеатрі «Україна» вийшов на сцену і залишив піктографічні картинах протесту проти арештів української інтелігенції.

І почалася...

«Кожне нормальне організоване суспільство запишає людині простір індивідуальної свободи. Адже це обов'язкова умова людського існування. При відсутності такої свободи є істоти, але немає людей, особистостей...

Отож, в інтересах нашого суспільства свято оберегати індивідуальну людську праву. До таких прав я відносі більше мати світ у собі — право мати світ у собі — право мислити, мати своє підкорення, світогляд, характер, звички — ті мінімальні права, які мають не різнятися від звичайних здатностей. Кожне суспільство потребує індивідуально зрілих людей, особистостей, а не ЛЮДІНОЇДІВ. Тоді воно гарантує, що індивідуальну свободу. В протилежному разі суспільство просто займається само-поданням...»

Це з листа Василя Стуса «Голові Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшкові та секретареві ЦК КПУ Ф. Д. Овчаренкові».

До 1972 року Василь Стус, хоч і переслідуваний, а був не на рідині української землі. Але в січні того року його таки завершували. Сьомого вересня 1972 року Стуса, обвинуваченого в «кантірадянській агітації й пропаганді», кінський обласний суд засудив на п'ять років у пермських «вправно-трудових колоніях» і три роки залишання.

Аж ось на Захід до Міжнародної Амністії, Пен-Клубу та людей добрій волі надішов лист від Мальви Ланди і Тетяни Ходорович, в якому розповідалось про долю поета в таборах нариг над людиною, хайдемократичної країні світу:

«...Упродовж відбування своєї кари він зазнає численних додаткових жорстоких кар і злуць. Останніми місяцями Стуса, зокрема, жорстоко переслідували. Влітку 1976 року у нього зазнавали всі твори — власні поезії і переклади, написані під час перебування в концтаборі. Його офіційно повідомили (прочитали йому акти) про знищення цих творів (разом не менше, ніж шістсот поезій)».

Автори листа закликали усіх добріх людей у світі виступити на захист українського поборника правди.

А він карався, та не каявся. У нового знову й знову конфіскували поезії, забороняли зустрічі з рідними, не допускали лістів, посилок, сардини в картцер. А він не ламався. Напіваки, виступав з черговими обвинуваченнями на адресу своїх катів. За його словами, категорії довели, що їхніми ворогами є твори письменників і мислителів усього світу. А зокрема він свій довгий список обвинувачень проти КГБ ось так:

«Я обвинувачую КГБ як організацію, що відверто шовіністично й антиукраїнську в ідеї, що вона зробила мій народ і боязливим, і безголосим. Судові процеси 1972—73 років на Україні — це суди над людською думкою, над самим процесом мислення, суди над гуманізмом, над проявами синівської любові до сво-

ГАСТРОЛІ ЗАВЕРШИЛИСЯ УСПІШНО

Нещодавно Кримський український музично-драматичний театр повернувся з гастрольного туру в Полтаву. Наш позаштатний кореспондент Роман Новосад звернувся до головного режисера театру В. С. Недашковського з пропозицією про поїздку.

Кор. — Шановний Володимире Степановичу, ходячи привітами чутки про творчі успіхи наших кримських артистів у Полтаві. Розкажіть, будь ласка, докладніше.

Чутки, та й успіхи, дійсно спріжні. Вся наша трупа ще й понині перебуває під враженням поїздки до Полтави. Під час відкриття гастролей я наголосив, що таке рідне, тепле, красне нам, українське... Адже Полтавщина це, вважаєм, серце нашої української землі. Та її саме місто спровітило на нас, кримчаків, надзвичайно приємне враження — чисте, охайні, упорядковане, зелене... і люди там привітні, красні, чесні.

Наши щоденні вечори-вистави проходили як свято. Завітний запіс гарно прибрані глядачі з квітами, посмішками. Відчуваєш, що йдуть до театру не з припинки, а за покликанням Незважаючи на складні часи нашого буття, потяг до прекрасного залишається стілим. Трапляється, навіть, що й квітки для всіх глядачів не вистачають, і тоді проситься хоча б постійно десна на «Гальци»...

До речі, тут треба віддати належне відповідальному за проведення гастролей Сергію Володимировичу Філіпову та його помічникам — касирам, розповідючима-

чима відповідальним.

Відкриття 41-го театрального сезону відбудеться 11 жовтня. Вже розпочата репетиція над виставою «Копеле Фортуні» композитора В. Бистрякова з використанням вірша О. С. Пушкіна. Це буде своєрідна вистава одного актора. Виконавець головної ролі — заслужений артист України Валерій Карпов та балетна група. Що єдиновідомо, монодія на музику відомого французького композитора Ф. Пулена за текстом Ж. Кокто «Людський голос» виконуватиме молода акторка театру, випускниця Одеської консерваторії Марія Егорова.

Драматург Дмитро Шевченко запишав у щоденнику: «Как бы я счастлив был видеть человека, который таки скривил мой родной язык и мою прекрасную белую родину!». Познакомился с візитом в Петербурзі 1860 після повернення Ж. з Парижа, де він продовжив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшись до всіх, хто знає про нього, поділиться згадками про нього, вмістом супроводу статті до щоденника поета, підготовив освіту і де за фотографіями замовив портрети Шевченка, Купіша і Костомарова. Того ж року Шевченко намалював портрет Ж. (не зберігся). 1861—62 в Італії «Основа» Ж. опублікував спогади про останні дні життя Шевченка та його похорон, звернувшис

я відповідь на поета.

— Поки що ні. Зараз ми обслуговуємо ройні центри та міста Криму — Красноперекопськ, Армянськ, Советський... Одначе основна частина трупи працює над новим репертуаром.

Кор. — А тепер, мабуть, трупа театру відпочиває?

— Поки що ні. Зараз ми обслуговуємо ройні центри та міста Криму — Красноперекопськ, Армянськ, Советський... Одначе основна частина трупи працює над новим репертуаром.

Кор. — Сподіваємось, на відкриття нового театрального сезону він порадуєте глядачів новими виставами.

— Відкриття 41-го театрального сезону відбудеться 11 жовтня. Вже розпочата репетиція над виставою «Копеле Фортуні» композитора В. Бистрякова. Це буде своєрідна вистава одного актора. Виконавець головної ролі — заслужений артист України Валерій Карпов та балетна група.

Кор. — Сподіваємось, на відкриття нового театрального сезону він порадуєте глядачів новими виставами.

— Відкриття 41-го театрального сезону відбудеться 11 жовтня. Вже розпочата репетиція над виставою «Копеле Фортуні» композитора В. Бистрякова. Це буде своєрідна вистава одного актора. Виконавець головної ролі — заслужений артист України Валерій Карпов та балетна група.

Кор. — Сподіваємось, на відкриття нового театрального сезону він порадуєте глядачів новими виставами.

— Відкриття 41-го театрального сезону відбудеться 11 жовтня. Вже розпочата репетиція над виставою «Копеле Фортуні» композитора В. Бистрякова. Це буде своєрідна вистава одного актора. Виконавець головної ролі — заслужений артист України Валерій Карпов та балетна група.

Кор. — Сподіваємось, на відкриття нового театрального сезону він порадуєте глядачів новими виставами.

— Відкриття 41-го театрального сезону відбудеться 11 жовтня. Вже розпочата репетиція над виставою «Копеле Фортуні» композитора В. Бистрякова. Це буде своєрідна вистава одного актора. Виконавець головної ролі — заслужений артист України Валерій Карпов та балетна група.

Кор. — Сподіваємось, на відкриття нового театрального сезону він порадуєте глядачів новими виставами.

— Відкриття 41-го театрального сезону відбудеться 11 жовтня. Вже розпочата репетиція над виставою «Копеле Фортуні» композитора В. Бистрякова. Це буде своєрідна вистава одного актора. Виконавець головної ролі — заслужений артист України Валерій Карпов та балетна група.

Кор. — Сподіваємось, на відкриття

